

Іванько Олександр Олександрович, д.т.н., професор, Академік міжнародної академії екології; Президент Асоціації військових вчених – учасників бойових дій (АВВ-БД), винахідник, вчений-агроном; Тел., Viber, WhatsApp: +38(067)2330824; E-mail: ivanko.kvirtu@gmail.com

**Асоціація військових вчених – учасників бойових дій
Міжнародна Академія Екології
Інститут системного аналізу і прикладних регіональних проектів
Агентство Міжлісциплінарних Технологій**

Київ, тел. 067-233-08-24, E-mail: ivanko.kvirtu@gmail.com

ВЕЛИЧНЕ МІСЦЕ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ІСТОРІЇ, ВИМУШЕНІ ПРОБЛЕМИ РЕГІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ І НАШІ ОПТИМАЛЬНІ ДІЇ

Частина 1

2023

Вступ до проблеми

В цьому році багато календарних дат, які для мене надзвичайно цінні. Серед них найбільш важливі:

- 380 років моєму військовому роду по батькові. Ця дата – перша згадка в історії про моїх предків. С тих пір ця професія не переривалась також і для моїх синів;
- 45 років, як мені присвоїли звання полковника;
- 55 років, як я закінчив відомий військовий ВУЗ – КВІРТУ ППО. Викладачі його були надзвичайно відомими у світі науковцями;
- 32 роки, як у 1991 році закінчилась моя військова служба і я вступив у нове життя на дуже цікаві для мене цивільні посади при Президентові України і у МінОборони. Почав створювати нові структури, в яких займався міждисциплінарними галузями діяльності від НаноЕлектроніки до нових Аграрних і соціальних галузей.

На жаль, моя цивільна творча діяльність співпала з *«революційним»* розвалом держави, що деградувала технічні галузі, вищу освіту, науку. Почалось відкрите грабування народної і державної власності морально примітивними, але рішучими в цьому особами. У мене таких *«бажань»* не було і нема принципово.

Саме тому я продовжив пошуки і вивчення *історичних досягнень і прорахунків* моєї Батьківщини і розвинутих країн світу. Цьому сприяло те, що останні 17 років військової служби я готував *конкурентні* наукові військові кадри для 8 країн світу, воював у В'єтнамі і це все стало особливою стороною мого творчого життя.

Моя трудова, творча і пізнавальна діяльність сформувала у мене Перший важливий висновок – необхідність створення саме в наш історичний час системи забезпечення *Інформаційного насичення* кожного фахівця з нас (*а особливо лідерів*) знаннями основ життя з потребами *індивідуального і колективного* розвитку в гармонії з навколишнім світом, що є ключовою проблемою сучасності.

Важлива також необхідність забезпечення матеріальних потреб життя людини, його сім'ї та громади у гармонії з рідною Природою і світом. Все це розглядається і розвивається нашим колективом *постійно*. На жаль, *примітивне інформаційне насичення* чиновницького апарату знаннями основ діяльності привело нас всіх до матеріальних і людських втрат.

Цей матеріал щодо формування сучасного життя і середовища, ми актуалізуємо з різних причин. Основною причиною є враження дивовижно примітивною освітою і діяльністю керівників Росії. В основі їх проблем і поглядів, що стали вкрай небезпечними навіть нам, є багато причин.

Основна з них – повна відсутність дійсно філософського погляду *північних «вождів»* на нашу спільну історію у міждисциплінарному взаємозв'язку з практичним життям. Яскравою демонстрацією цього, на нашу думку, є повне нерозуміння Президентом Росії В. Путіним місця

України в історії СРСР і «його імперії». І це на фоні примітивного економічного стану населення підлеглої йому країни, що і привів до військового нападу. В цьому ми бачимо вину *російської* Академії Наук щодо формування наукового міждисциплінарного світогляду хоча б керівництва Росії.

• **Щодо виступу В. Путіна з «обґрунтуванням» нападу його військ на Україну .**

Виступ Путіна перед нападом Росії на Україну дійшов до нас частково. В основі його «*історичних відкриттів*» повне ігнорування існування України в історії російської імперії і радянського союзу. Я не є фахівцем з історії в критеріях оцінки фрагментарними закладами в цій галузі що в Росії, що в Україні. Але загальна обізнаність в цьому завдяки моїм викладачам, соратникам і маловідомим публікаціям дає підставу для мого розуміння історичних фактів у їх логічному зв'язку, що відомі навіть не всім керівним особам. Основний мій висновок полягає в тому, що будь-які історичні досягнення Росії існують завдяки використанню *століттями* генетичного таланту народу України.

1.3 яких питань до себе ми можемо почати. Хто такий українець?

В Україні віками проживали більше сотні народностей, що створили *самодостатню* канву мешканців *міст і сіл*. І майже всі народності стали спорідненими між собою. Але більшістю були слов'яни, що потім і стали основою українців. Подібне є і в Європі, де *згідно статистики* існують теж багато народностей, що з часом утворили пов'язані «*рідством сім'ї*».

2. Коли появились пращури українців?

Ми не можемо розширити цей кордон до епох появи *китайців чи єгиптян*. Але впевнені, що *українці* почали проявлятися з початком Нової Ери (*н.е.*). Адже в цей час на півдні нашої території почали активно займатись сільським господарюванням предки *німецьких племен* для забезпечення римлян агропродукцією разом з нами - слов'янами.

Так було до 500 років *н.е.*, коли римська імперія рухнула і зі Сходу для завоювань пішли різні азійські племена. Тому цю південну територію мирні хлібороби покинули. Одночасно східні племена почали навалу і на *центральні* території слов'ян, яких ми можемо назвати своїми прямими предками. Звичайно, що саме наші предки ще більш активно почали освоювали північні від себе регіони, вкриті лісами і створювали там *поселення і, навіть, міста*. Ці поселення були захищені від нападників лісами і племенами сучасної України. Почали виникати регіони, пов'язані з предками сучасних українців. Цей факт історією завжди підтверджується.

3. Як захищались від племен східних нападників на території сучасної України?

В містах Київської Русі створювались дружини хоробрих княжих воїнів. А з часом з'явилися *народні* формування, що були названі

«Козацькими». Саме вони створили основну силу спасіння міст Київської Русі – України від *східних* нападів.

4. Як організували своє життя козаки?

Військова підготовка була дуже високою і одночасно був створений «козацькій ВПК». Це біля 20 тис. «козацьких фермерських господарств». Були підрозділи з надзвичайно підготовлених козаків, що називались характерниками. Їх військові традиції передавались новим поколінням і з часом стали *генетичними* властивостями нащадків. Саме мій викладач військової тактики полк. Власов якось довів до нас важливу істину, що в світі є тільки ТРИ дійсні воїни – *німець, японець і українець*. Всі інші – НІ.

Полковник Власов під час війни був генералом, але для його безпеки на фоні *зрадника генерала* Власова, командування запропонувало йому *тимчасово* стати полковником. В такому званні він і на пенсію вийшов, але завжди користувався величезним авторитетом серед підлеглих на війні, ставшими генералами МінОборони в Москві і учнів нашого ВУЗу.

5. Доля запорізьких козаків при цариці Катерині.

Після завоювання Криму цариця запропонувала запоріжцям переселитись на Кубань. Вони переселились і з часом показали не тільки *військові* таланти з власним озброєнням, але й таланти *хліборобів*, що давали 1/11 світового (!!!) експорту хліба.

6. Проблеми розкріпачених селян в російській імперії.

Ці проблеми стали *небаченими* і дуже *проблематичними* для селян. Адже вони були позбавлені «*турботи*» свого пана і ще не сформували у себе *ініціативу* до СамоРозвитку. Тому керівництво пропонувало царю Олександрю Другому «йти в Європу (в Німеччину) для навчання новому життю». Але ДВА науковця у 1863 році знайшли в полтавській губернії перший селянський досвід народної економічної СамоОрганізації. Цей досвід був дуже простий, але ефективний. Підтриманий і розповсюджений Урядом по всій імперії, він забезпечив з 1890 по 1900 *рр.* зростання всієї економіки імперії по 300% на рік (!!!). Були різні проблеми, але вони вирішувались за допомогою *освіченого* Уряду ефективно і швидко. І коли в Україні проявилось значне зростання трудового населення, то було *зразково* організоване *переселення бажуючих* у Сибір і на Далекий Схід. Тому вже у 1913 році краще всіх в Європі *офіційно*(!!!) жили не тільки німці, а й українці.

7. Роль українських полтавчан в агронауці російської імперії.

Цю роль важко переоцінити. Адже саме полтавчани впровадили не тільки дивовижну по наслідкам *технологічну, економічну і соціальну* СамоОрганізацію села, але й:

- принципово нові Теплиці з сонячним обігрівом ще у 18-му *ст.* для цілорічного *безкоштовного* (!!!) забезпечення простих людей лікарськими травами і основними овочами. У 1917 році ці теплиці були знищені і лише у

1945 р. киянин Іванов, а у 1996 р наш колектив відродили їх супроти протидії офіційної «агронауки»;

- полтавчани винайшли дуже ефективну *безвідвальну обробку ґрунту*, що почала відроджувати ЕкоЗемлеробство. Але і це не підтримано «агронаукою» та ін.

Спираючись на «народну сімейну економіку», що виникла саме в сільській Україні, уряд Столипіна планував через 20 років перейти на суцільне пенсійне забезпечення, *безкоштовні медичну (!) допомогу і вищу (!) освіту*.

Ось це і є наш вітчизняний, а не чужий історичний соціально-технологічний досвід, що ілюструє дійсне призначення української Трудової Еліти на зламах історії – використовувати досвід свого народу і організаційно забезпечити свій СамоРозвиток, як приклад іншим націям.

Сьогодні це є прикладом дій і для нас, і для деградуючої Росії. Ми чекаємо на такі дії. А якщо будемо пасивні, то через 10-12 років наша Україна, яка після війни 1941...45 рр. дала більше 68% винаходів, може поступитися територією більш активним етносам і ми будемо обслуговувати їх забаганки. Цього допустити не маємо права!

Треба негайно створити приклади нового зразкового середовища життя у кооперації з Природою і нових технологій довгого (*більше 160 років*) *невиснажливого* життя. Це ми давно можемо! Тоді ми будемо недоторкані для будь-яких загарбників.

Абсолютно конкурентна стратегія Дій для полтавщини.

Враховуючи деградацію «агронауки», необхідно через СпецВидання відродити:

- Соціальну *велич Полтавщини* в період 1863...1914 рр;
- Технологічну *велич Полтавщини* у 18...20 ст;
- Приклад ДеЦентралізації *під егідою* Губернаторів.

А для цього необхідно створити:

- Інформаційно-Технологічний, Проектно-Методичний Центр «Полтавщина»;
- Програму системного відродження об'єднаних громад обраного Виборчого Округу в розділах сімейні + колективні товарні господарство;
- Регіональні Інженерні Центри впроваджень технологій *енергетичної, продовольчої, фінансової* самодостатності громад;
- Навчально-Впроваджувальне регіональне ТехноАгроГосподарство на площі 5 га + при-нципово нові СамоДостатні (*енергетично, продовольчо,*
- *фінансово, соціально, інформаційно*) ЕкоПоселення ветеранів армії, переселенців і Чорнобильців;
- Зразкові ГеліоКемпінги на автотрасах для збуту оздоровчої продукції;

— Початок формування в регіональних громадах Трудового Середнього Класу з сімейним прибутком починаючи від 0,75 млн.грн/рік – основи безпеки держави;

— Початок забезпечення творчої *інформаційної* самодостатності громад;

— Формування *соціальної* інфраструктури єднання молоді і ветеранів для нового життя;

— Початок створення нових ліній переробки агропродукції в регіоні;

— Нові можливості розвитку у співдружності з Діаспорою, Земляцтвами і Європейським Союзом *та ін.*

На жаль, 26 років керівні структури відкрито ігнорують ініціативи нашого унікального колективу і це веде до подальшої деградації можливостей *регіональної* України.

Але альтернативи нашому МіжДисциплінарному Колективу в регіонах ще не існує. Адже наші технологічні розробки в 5-ти *ключових* напрямках позаконкурентні.

Українці у Великій Вітчизняній Війні

У війну Україна вступила у важкому соціально-економічному стані народу (*колективізація, боротьба з «інакомисленням», голод та ін.*). І фізично населення всіх республік європейської частини СРСР були виснаженими і небоєздатними. Саме тому в перші місяці майже до 4 млн. воїнів здались в полон і німці підійшли до Москви. Але, завдяки активному життю без колгоспів в Сибіру і Далекому Сході були дивізії, що відповідали вимогам часу. А завдяки початку війни Японії і США, ці Сибірські Дивізії, в основі яких були потомки *переселенців з України*, були *терміново* використані під Москвою і нанесли там нищівну поразку німцям. На жаль, до сих пір основні матеріали з цих історичних подій *засекречені(!!!)* ще по наказу Сталіна і це підтримується В. Путіним.

Післявоєнна до 1990 р. Україна і українці в житті Росії.

Трудові заслуги України після війни загальновідомі. Але важливо звернути увагу на наступні факти:

- дуже ефективно відроджувалась *технологічна* освіта і *прикладна* наука. Майже 68% світових винаходів з'явились в Україні. Але не було структур, які займалися *міждисциплінарним* впровадженням *винаходів* у життєве середовище простого народу;

- в Україні майже *не допускались* системні дії у створенні нових умов народного життя і діяльності. А найбільш талановиті фахівці направлялись в Росію, Сибір та інші республіки для розвитку там нових виробництв;

- силами українців створювались нові *територіальні* галузі діяльності. Наприклад, видобування і обробка алмазів в Сибіру, енергетика, оборонні підприємства *та ін.* Без України це та інше було б *неможливим*;

- в Росії активно мотивувався перехід талановитих українців у національність «РОСІЯНИН». Така пропозиція у 1948 році була надана і моєму батькові в Україні. Але він відмовився;

- на жаль, далекосхідні території Росії, що активно освоювались українськими переселенцями з 19-20 ст. сьогодні почали активно «освоюватись» китайцями. Тому стверджуємо, що лише в центральній частині Сибіру (біля Байкалу) нащадки наших переселенців і в наш час ще вмотивовані на нові досягнення БіоЗемлеробства з великими *врожаями*, з найменшою *собівартістю* і надвисокою *якістю*. Матеріали цих досягнень нам відомі. Адже розробки і нашого колективу використані ними в цих досягненнях.

Історичні умови створення українського менталітету і його використання.

Україна завжди була в центрі міжнародних шляхів і контактів. Тому вона вимушено була готова до конкурентної діяльності, але на фоні готовності до свого СамоЗахисту від можливих загарбників. На жаль, Росія, використовуючи можливості своєї оборони від можливих загарбників силами українців, створила уяву про свої надзвичайні оборонні і творчі можливості. А сьогодні вона вирішила повернути свою *пусту* злобу проти України. Нема сумніву, що з цього нічого, крім людських і матеріальних втрат, не вийде. Але нам, українцям з різним національним походженням, з нашими видатними історичними коріннями, треба негайно розвернутись до створення своєї ноосферної матеріальної і принципово нової оборонної діяльності. Для цього в Україні є всі базові можливості від свого генетичного інтелекту і унікальні технологічні розробки виробництва з використанням природних можливостей.

Тільки така діяльність підніме нашу Україну на рівень, коли мільйони українців у світі, що покинули Батьківщину за століття з різних причин, будуть не жаліти нас і збирати нам - бідним ношений одяг і харчі, а пишатись нашими новими досягненнями у світі.

Це означає, що в таких умовах і в Росії проявиться генетика мільйонів наших земляків-переселенців і вони розвернуть Росію до співпраці і навіть любові до нас. Для цього необхідно нам всім об'єднатись до творчості в регіонах, як це виходить у протиборстві з агресією Росії з їх примітивними володарями.

Іванько Олександр

Середа, 1 квітня 2023 р.

Величне місце України в європейській історії і вимушені проблеми нашого відродження

Вступ до проблеми

В цьому році багато календарних дат, які для мене надзвичайно цінні. Серед них найбільш важливі:

380 років моєму військовому роду по батькові. Ця дата – перша згадка в історії про моїх предків. С тих пір ця професія не переривалась також і для моїх синів;

45 років, як мені присвоїли звання полковника;

55 років, як я закінчив відомий військовий ВУЗ – КВІРТУ ППО. Викладачі його були надзвичайно відомими у світі науковцями;

32 роки, як у 1991 році закінчилась моя військова служба і я вступив у нове життя на дуже цікаві для мене цивільні посади при Президентові України і у МінОборони. Почав створювати нові структури, в яких займався міждисциплінарними галузями діяльності від НаноЕлектроніки до нових Аграрних і соціальних галузей.

На жаль, моя цивільна творча діяльність співпала з «революційним» розвалом держави, що деградувала технічні галузі, вищу освіту, науку. Почалось відкрите грабування народної і державної власності морально примітивними, але рішучими в цьому особами. У мене таких «бажань» не було і нема принципово.

Саме тому я продовжив пошуки і вивчення історичних досягнень і прорахунків моєї Батьківщини і розвинутих країн світу. Цьому сприяло те, що останні 17 років військової служби я готував конкурентні наукові військові кадри для 8 країн світу, воював у В'єтнамі і це все стало особливою стороною мого творчого життя.

Моя трудова, творча і пізнавальна діяльність сформувала у мене Перший важливий висновок – необхідність створення саме в наш історичний час системи забезпечення Інформаційного насичення кожного фахівця з нас (а особливо лідерів) знаннями основ життя з потребами індивідуального і колективного розвитку в гармонії з навколишнім світом, що є ключовою проблемою сучасності.

Важлива також необхідність забезпечення матеріальних потреб життя людини, його сім'ї та громади у гармонії з рідною Природою і світом.

Все це розглядається і розвивається нашим колективом постійно. На жаль, примітивне інформаційне насичення чиновницького апарату знаннями основ діяльності привело нас всіх до матеріальних і людських втрат.

Цей матеріал щодо формування сучасного життя і середовища, ми актуалізуємо з різних причин. Основною причиною є враження дивовижно примітивною освітою і діяльністю керівників Росії. В основі їх проблем і поглядів, що стали вкрай небезпечними навіть нам, є багато причин.

Основна з них – повна відсутність дійсно філософського погляду північних «вождів» на нашу спільну історію у міждисциплінарному взаємозв'язку з практичним життям.

Яскравою демонстрацією цього є повне нерозуміння Президентом Росії В. Путіним місця України в історії СРСР і «його імперії». І це на фоні примітивного економічного стану населення підлеглої йому країни, що і привів до військового нападу.

В цьому ми бачимо вину російської Академії Наук щодо формування наукового міждисциплінарного світогляду хоча б керівництва їх Росії.

Щодо виступу В. Путіна з «обґрунтуванням» нападу його військ на Україну

Виступ Путіна перед нападом Росії на Україну дійшов до нас частково, але достатньо, щоб подивуватись загальній освіті президента і його апарату.

В основі його «історичних відкриттів» повне ігнорування існування України в історії російської імперії і радянського союзу.

Я не є фахівцем з історії в критеріях оцінки фрагментарними закладами в цій галузі що в Росії, що в Україні. Але загальна обізнаність в цьому завдяки моїм викладачам, соратникам і маловідомим публікаціям дає підставу для мого розуміння історичних фактів у їх логічному зв'язку, що відомі навіть не всім керівним особам.

Основний мій висновок полягає в тому, що будь-які історичні досягнення Росії існують завдяки використанню століттями генетичного таланту народу України.

З яких питань до себе ми можемо почати?

Хто такий українець?

В Україні віками проживали більше сотні народностей, що створили самодостатню канву мешканців міст і сіл. І майже всі народності стали спорідненими між собою. Але більшістю були слов'яни, що потім і стали основою українців.

Подібне є і в Європі, де згідно статистики існують теж багато народностей, що з часом утворили пов'язані «рідством сім'ї».

Коли появились пращури українців?

Ми не можемо розширити цей кордон до епох появи китайців чи єгиптян. Але впевнені, що українці почали проявлятися з початком Нової Ери (н.е.). Адже в цей час на півдні нашої території почали активно займатись сільським господарюванням предки німецьких племен для забезпечення римлян агропродукцією разом з нами - слов'янами.

Так було до 500 років н.е., коли римська імперія рухнула і зі Сходу для завоювань пішли різні азійські племена. Тому цю південну територію мирні хлібороби покинули.

Одночасно східні племена почали навалу і на центральні території слов'ян, яких ми можемо назвати своїми прямими предками.

Звичайно, що саме наші предки ще більш активно почали освоювали північні від себе регіони, вкриті лісами і створювали там поселення і, навіть, міста. Ці поселення були захищені від нападників лісами і племенами сучасної України. Почали виникати регіони, пов'язані з предками сучасних українців. Цей факт історією завжди підтверджується.

Як захищались від племен східних нападників на території сучасної України?

В містах Київської Русі створювались дружини хоробрих княжих воїнів. А з часом з'явилися народні формування, що були названі

«Козацькими». Саме вони створили основну силу спасіння міст Київської Русі – України від східних нападів.

Як організували своє життя козаки?

Військова підготовка була дуже високою і одночасно був створений «козацькій ВПК». Це біля 20 тис. «козацьких фермерських господарств».

Були підрозділи з надзвичайно підготовлених козаків, що називались характерниками.

Їх військові традиції передавались новим поколінням і з часом стали генетичними властивостями нащадків.

Саме мій викладач військової тактики полк. Власов якось довів до нас важливу істину, що в світі є тільки ТРИ дійсні воїни – німець, японець і українець. Всі інші – Ні.

Полк. Власов під час війни був генералом, але для його безпеки на фоні зрадника ген. Власова, командування запропонувало йому тимчасово стати полковником. В такому званні він і на пенсію вийшов, але завжди користувався величезним авторитетом серед підлеглих на війні, ставшими генералами МінОборони в Москві і учнів нашого ВУЗу.

Доля запорізьких козаків при цариці Катерині.

Після завоювання Криму цариця запропонувала запоріжцям переселитись на Кубань. Вони переселились і з часом показали не тільки військові таланти з власним озброєнням, але й таланти хліборобів, що давали 1/11 світового (!!!) експорту хліба.

Проблеми розкріпачених селян в російській імперії

Ці проблеми стали небаченими і дуже проблематичними для селян. Адже вони були позбавлені «турботи» свого пана і ще не сформували у себе ініціативу до СамоРозвитку. Тому керівництво пропонувало царю Олександрю Другому «йти в Європу (в Німеччину) для навчання новому життю». Але ДВА науковця у 1863 році знайшли в полтавській губернії перший селянський досвід народної економічної СамоОрганізації. Цей досвід був дуже простий, але ефективний. Підтриманий і розповсюджений Урядом по всій імперії, він забезпечив з 1890 по 1900 рр. зростання всієї економіки імперії по 300% на рік (!!!)

Були різні проблеми, але вони вирішувались за допомогою освіченого Уряду ефективно і швидко. І коли в Україні проявилось значне зростання трудового населення, то було зразково організоване переселення бажаючих у Сибір і на Далекий Схід.

Тому вже у 1913 році краще всіх в Європі офіційно (!!!) жили не тільки німці, а й українці.

Роль українських полтавчан в агронауці російської імперії

Цю роль важко переоцінити. Адже саме полтавчани впровадили не тільки дивовижну по наслідкам технологічну, економічну і соціальну СамоОрганізацію села, але й:

- принципово нові Теплиці з сонячним обігрівом ще у 18-му ст. для цілорічного безкоштовного (!!!) забезпечення простих людей лікарськими травами і основними овочами. У 1917 році ці теплиці були знищені і лише у 1945 р. киянин Іванов, а у 1996 р наш колектив відродили їх супроти протидії офіційної «агронауки»;

- полтавчани винайшли дуже ефективну безвідвальну обробку ґрунту, що почала відроджувати ЕкоЗемлеробство. Але і це не підтримано «агронаукою» та ін.

Спираючись на «народну сімейну економіку», що виникла саме в сільській Україні, уряд Столипіна планував через 20 років перейти на суцільне пенсійне забезпечення, безкоштовні медичну (!) допомогу і вищу (!) освіту.

Ось це і є наш вітчизняний, а не чужий історичний соціально-технологічний досвід, що ілюструє дійсне призначення української Трудової Еліти на зламах історії – використовувати досвід свого народу і організаційно забезпечити свій СамоРозвиток, як приклад іншим націям.

Сьогодні це є прикладом дій і для нас, і для деградуючої Росії. Ми чекаємо на такі дії. А якщо будемо пасивні, то через 10-12 років наша Україна, яка після війни 1941...45 рр. дала більше 68% винаходів, може поступитися територією більш активним етносам і ми будемо обслуговувати їх забаганки. Цього допустити не маємо права!

Треба негайно створити приклади нового зразкового середовища життя у кооперації з Природою і нових технологій довгого (більше 160 років) невиснажливого життя. Це ми давно можемо! Тоді ми будемо недоторкані для будь-яких загарбників.

Абсолютно конкурентна стратегія Дій для Полтавщини

Враховуючи деградацію «агронауки», необхідно через СпецВидання відродити:

Соціальну велич Полтавщини в період 1863...1914 рр;

Технологічну велич Полтавщини у 18...20 ст;

Приклад ДеЦентралізації під егідою Губернаторів.

А для цього необхідно створити:

Інформаційно-Технологічний, Проектно-Методичний Центр «Полтавщина»;

Програму системного відродження об'єднаних громад обраного Виборчого Округу в розділах сімейні + колективні товарні господарство;

Регіональні Інженерні Центри впроваджень технологій енергетичної, продовольчої, фінансової самодостатності громад;

Навчально-Впровадзувальне регіональне ТехноАгроГосподарство на площі 5 га + принципово нові СамоДостатні (енергетично, продовольчо, фінансово, соціально, інформаційно) ЕкоПоселення ветеранів армії, переселенців і Чорнобильців;

Зразкові ГеліоКемпінги на автотрасах для збуту оздоровчої продукції;

Початок формування в регіональних громадах Трудового Середнього Класу з сімейним прибутком починаючи від 0,75 млн.грн/рік – основи безпеки держави;

Початок забезпечення творчої інформаційної самодостатності громад;

Формування соціальної інфраструктури єднання молоді і ветеранів для нового життя;

Початок створення нових ліній переробки агропродукції в регіоні;

Нові можливості розвитку у співдружності з Діаспорою, Земляцтвами і Європейським Союзом та ін.

На жаль, 26 років керівні структури відкрито ігнорують ініціативи нашого унікального колективу і це веде до подальшої деградації можливостей регіональної України.

Але альтернативи нашому МіжДисциплінарному Колективу в регіонах ще не існує. Адже наші технологічні розробки в 5-ти ключових напрямках позаконкурентні.

Українці у Великій Вітчизняній Війні

У війну Україна вступила у важкому соціально-економічному стані народу (колективізація, боротьба з «інакомисленням», голод та ін.). І фізично населення всіх республік європейської частини СРСР були виснаженими і небоєздатними.

Саме тому в перші місяці майже до 4 млн. воїнів здались в полон і німці підійшли до Москви.

Але, завдяки активному життю БЕЗ колгоспів в Сибіру і Далекому Сході були дивізії, що відповідали вимогам часу. А завдяки початку війни Японії і США, ці Сибірські Дивізії, в основі яких були потомки переселенців з України, були терміново використані під Москвою і нанесли там нищівну поразку німцям.

На жаль, до сих пір основні матеріали з цих історичних подій засекречені(!!!) ще по наказу Сталіна і це підтримується В. Путіним.

Післявоєнна до 1990 р. Україна і українці в житті Росії

Трудові заслуги України після війни загальновідомі. Але важливо звернути увагу на наступні факти:

- дуже ефективно відроджувалась технологічна освіта і прикладна наука. Майже 68% світових винаходів з'явились в Україні. Але не було структур, які займались міждисциплінарним впровадженням винаходів у життєве середовище простого народу;

- в Україні майже не допускались системні дії у створенні нових умов народного життя і діяльності. А найбільш талановиті фахівці направлялись в Росію, Сибір та інші республіки для розвитку там нових виробництв;

- силами українців створювались нові територіальні галузі діяльності. Наприклад,

видобування і обробка алмазів в Сибіру, енергетика, оборонні підприємства та ін.

Без України це та інше було б неможливим;

- в Росії активно мотивувався перехід талановитих українців у національність «РОСІЯНИН». Така пропозиція у 1948 році була надана і моєму батькові в Україні. Але він відмовився;

- на жаль, далекосхідні території Росії, що активно освоювались українськими переселенцями з 19-го ст. сьогодні почали активно «освоюватись» китайцями. Тому стверджуємо, що лише в центральній частині Сибіру (біля Байкалу) нащадки наших переселенців і в наш час ще вмотивовані на нові досягнення БіоЗемлеробства з великими врожайями, з найменшою собівартістю і надвисокою якістю. Матеріали цих досягнень нам відомі. Адже розробки і нашого колективу використані ними в цих досягненнях.

Історичні умови створення українського менталітету і його використання

Україна завжди була в центрі міжнародних шляхів і контактів. Тому вона вимушено була готова до конкурентної діяльності, але на фоні готовності до свого СамоЗахисту від можливих загарбників.

На жаль, Росія, використовуючи можливості своєї оборони від можливих загарбників силами українців, створила уяву про свої надзвичайні оборонні і творчі можливості.

А сьогодні вона вирішила повернути свою пусту злобу проти України.

Нема сумніву, що з цього нічого, крім людських і матеріальних втрат, не вийде.

Але нам, українцям з різним національним походженням, з нашими видатними історичними коріннями, треба негайно розвернутись до створення своєї ноосферної матеріальної і принципово нової оборонної діяльності. Для цього в Україні є всі базові можливості від свого генетичного інтелекту і унікальні технологічні розробки виробництва з використанням природних можливостей.

Тільки така діяльність підніме нашу Україну на рівень, коли мільйони українців у світі, що покинули Батьківщину за століття з різних причин, будуть не жаліти нас і збирати нам - бідним ношений одяг і харчі, а пишатись нашими новими досягненнями у світі.

Це означає, що в таких умовах і в Росії проявиться генетика мільйонів наших земляків-переселенців і вони розвернуть Росію до співпраці і навіть любові до нас. Для цього необхідно нам всім об'єднатись до творчості в регіонах, як це виходить у протиборстві з агресією Росії з їх примітивними володарями.

Продовження у наступному номері.